

מושב פתיחה*

מר חסן עאסלה¹

לא נשכח ולא נסלח. כבר יותר מחמישים שנה ואנו מצויים בתוככי מבוך חשוך עד כדי שאיננו יודעים עוד איך לכנות את עצמנו. אינני יודע איך נהיה אזרחים ערבים במדינה המגדירה את עצמה כיהודית. אינני מכיר עוד מיעוט שסבל מפגם כזה בזכרונו. הייתה קשה לנו ההתעוררות באוקטובר 2000, אולם היא אינה בלתי אפשרית, כיוון שהמסד הציוני פעל, ועודנו פועל, על מנת לדכא אותנו. אני מכנה את מה שאירע באוקטובר כמעשה תוקפנות. באוקטובר נראינו מבוהלים, הוזים וחוזרים על אמרות הגבורה ואומץ הלב. רצינו לברוח מהכול ולהסתתר מאחורי כל דבר.

החללים ציוו לנו את הדברים הבאים:

האחיזה בשייכות הלאומית.

האחיזה בזיכרון הלאומי.

האחיזה באחדות הלאומית.

העמל והלימוד הם הזרקור המאיר את דרכנו.

אחד הדברים שגרמו לעצב רב, בימים שאחרי אוקטובר, הוא הקמתם של האוהלים בחצרנו, כדי לדבר על השלום והדו-קיום. מה ערך הדו-קיום אם ביטחונך האישי מאוים, וכל קיומך מאוים בסכנת העקירה? האם אין בכך התכחשות בוטה לדם החללים? האם אין בכך הפחתה בכבודנו ובכבוד החללים?

היכן הם מוסדותינו הלאומיים? אין ביכולתנו לחיות במולדת זו ללא כלכלה לאומית. בלעדיה נשאר נגרים באפנו.

השקענו מאמץ בהחרמת הבחירות לראשות הממשלה. אהוד ברק ניסה לשחד את משפחות החללים. לולא ההתלכדות הציבורית סביבנו, ברק היה נבחר, חוזר לתפקידו, ולא היינו משיגים את הקמת ועדת החקירה הממלכתית. אנו, משפחות החללים, לא ציפינו לדבר מועדת אור. גם בהנחה שועדת אור המליצה להעמיד לדין אדם זה או אחר מבין הרוצחים, והם נשפטו ונגזר עליהם עונש מסוים, נמצא מאות אנשי רוח וציבור ועשרות חברי כנסת שיפעלו אצל נשיא המדינה למען הענקת חנינה כללית.

מדוע בכ"ז דרשנו ועדת חקירה ממלכתית?

כדי להשאיר את הפצע פתוח, בחרנו בדרך של המאבק האזרחי כגון העבודה מול הועדה;

שימוש בוועדה כבמה תקשורתית;

להתחשבן עם החברה הציונית באופן מוסרי ופוליטי, ולחשוף את גזענותה;

* טקסט זה הוא סיכום לדברי פתיחה שנשא מר חסן עאסלה בכנס "אוקטובר 2000: זיכרון למחאה", שארגן מרכז עדאלה, ועדת המעקב העליונה לענייני ערבים בישראל וועדת משפחות הרוגי אוקטובר 2000, בנצרת ביום 2.10.2004.
¹ ועד משפחות הרוגי אוקטובר 2000

לחשוף את מערומיו של הפאן הקונספירטיבי של הממסד, ולשים קץ לאשליות ;
להאיץ את הקמתו של גוף משפטי מטעמנו המלווה את עניינו ואשר ינסח מסקנות הנוגעות לנו ;
להאיץ הקמת מסגרת לאומית להסברת עמדתנו, כיוון שאנחנו מיעוט לאומי שלא זוכה להכרה בין
לאומית.
להגביר את הגיוס ההמוני סביבנו.